

12. 4. 2022

ID: 114536

Příhláška pohledávky

Následek spočívající v tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží pro vady (§ 185, § 188 odst. 2 insolvenčního zákona), nemůže vyvolat existence těch vad přihlášky, k jejichž odstranění insolvenční správce nebo insolvenční soud věřitele nevyzval.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 NSČR 31/2020-P-11-20 ze dne 29.7.2021)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužnice T. V., narozené XY, bytem XY, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 65 INS XY, o přihlášce pohledávky věřitele č. 11, o dovolání věřitele č. 11 IT credit, s. r. o., se sídlem v P., zastoupeného JUDr. J.M., advokátem, se sídlem v J.H., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. září 2019, č. j. KSPH 65 INS XY, 3 VSPH XY, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. září 2019, č. j. KSPH 65 INS XY, 3 VSPH XY, se mění tak, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. května 2019, č. j. KSPH 65 INS XY, se v bodech I. a II. výroku mění tak, že přihláška pohledávky věřitele č. 11 se v rozsahu dílčích pohledávek v souhrnné výši 1.050.543,80 Kč neodmítá.

Z odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 24. května 2019, č. j. KSPH 65 INS XY, Krajský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“):

[1] Odmítl přihlášku pohledávky věřitele č. 11 (IT credit, s. r. o.) co do dílčí pohledávky č. 5 ve výši 34.894,09 Kč, dílčí pohledávky č. 6 ve výši 69.958,60 Kč, dílčí pohledávky č. 7 ve výši 34.979,30 Kč a dílčí pohledávky č. 8 ve výši 69.958,60 Kč, a ukončil účast věřitele č. 11 v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužnice (T. V.) [bod I. výroku].

[2] Odmítl přihlášku pohledávky věřitele č. 11 co do dílčí pohledávky č. 1 ve výši 126.670,80 Kč, dílčí pohledávky č. 1 ve výši 35.100 Kč, dílčí pohledávky č. 2 ve výši 17.678,10 Kč, dílčí pohledávky č. 3 ve výši 7.151,10 Kč, dílčí pohledávky č. 5 ve výši 104.500 Kč, dílčí pohledávky č. 5 ve výši 5.894,09 Kč, dílčí pohledávky č. 6 ve výši 209.000 Kč, dílčí pohledávky č. 6 ve výši 8.503,69 Kč, dílčí pohledávky č. 7 ve výši 104.500 Kč, dílčí pohledávky č. 7 ve výši 4.251,84 Kč, dílčí pohledávky č. 8 ve výši 209.000 Kč a dílčí pohledávky č. 8 ve výši 8.503,69 Kč, a určil, že k pohledávkám se dále nepřihlíží (bod II. výroku).

[3] Určil, že věřitel č. 11 nadále zůstává účastníkem insolvenčního řízení co do pohledávky č. 1 ve výši 815.490,02 Kč, pohledávky č. 2 ve výši 284.390,80 Kč, pohledávky č. 3 ve výši 55.820,10 Kč a pohledávky č. 4 ve výši 15.600 Kč, (celkem co do pohledávek ve výši 1.171.300,92 Kč) [bod III. výroku].

2. Insolvenční soud - vycházející z ustanovení § 185 a § 188 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) - dospěl k závěru, že věřitel č. 11 řádně nespecifikoval dílčí pohledávky v celkové výši 1.050.543,80 Kč, ač k tomu byl vyzván podáním insolvenčního správce ze dne 14. prosince 2017, doručeným zástupci věřitele č. 11 15. prosince

2017. Proto podle § 185 insolvenčního zákona v tomto rozsahu ukončil účast věřitele č. 11 v insolvenčním řízení.

3. K odvolání věřitele č. 11 Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 25. září 2019, č. j. KSPH 65 INS XY, 3 VSPH XY, potvrdil usnesení insolvenčního soudu v bodech I. a II. výroku v tom znění, že přihláška pohledávky věřitele č. 11 ve výši 1.050.543,80 Kč se odmítá a v této výši se k ní nepřihlíží.

4. Odvolací soud – vycházející z ustanovení § 173 odst. 1, § 176, § 185 a § 188 insolvenčního zákona – dospěl po přezkoumání napadeného usnesení k následujícím závěrům:

5. Z insolvenčního spisu se podává, že věřitel č. 11 přes poučení, jehož se mu dostalo, nereagoval v určené patnáctidenní lhůtě na výzvu insolvenčního správce ze dne 14. prosince 2017, ač v přihlášce řádně nespécifikoval jednotlivé dílčí pohledávky včetně objasnění výpočtu uplatněných úroků a úroků z prodlení a rozhodující okolnosti vzniku pohledávek ve formě smluvních pokut. Proto byly splněny podmínky pro postup podle § 188 odst. 2 věty třetí insolvenčního zákona.

6. K doplnění dalších okolností vzniku pohledávky v incidenčních sporech došlo až po uplynutí lhůty k tomu určené.

7. Přihláška obsahuje důvod vzniku přihlašované pohledávky, jsou-li v ní uvedeny skutečnosti, na jejichž základě pohledávka vznikla, a to natolik podrobně, aby bylo možné přihlašovanou pohledávku odlišit od jiných pohledávek a posoudit její pravost. Absence takových údajů neumožňuje věcné přezkoumání pohledávky. Závěry usnesení insolvenčního soudu jsou proto věcně správné. Odvolací soud tudíž toto usnesení potvrdil (ve znění, které respektuje ustanovení § 185 insolvenčního zákona ve spojení s ustanovením § 188 odst. 2 insolvenčního zákona).

8. Proti usnesení odvolacího soudu podal věřitel č. 11 dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu ustanovení § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, jakož i argumentem, že dovolacím soudem vyřešená právní otázka má být posouzena jinak. Dovolatel namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (dovolací důvod dle § 241a odst. 1 o. s. ř.), a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

9. V mezích uplatněného dovolacího důvodu dovolatel odvolacímu soudu vytýká, že (stejně jako insolvenční soud) nepravěně posoudil otázku obsahových náležitostí přihlášky, zejména v případě vykonatelné pohledávky zjištěné již v předchozím insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužnice, stejně jako otázku vad vedoucích k odmítnutí přihlášky.

10. Konkrétně dovolatel namítá, že co do dílčí pohledávky č. 1 ve výši 35.100 Kč, dílčí pohledávky č. 2 ve výši 17.678,10 Kč a dílčí pohledávky č. 3 ve výši 7.151,10 Kč, je napadené rozhodnutí v rozporu se závěry obsaženými v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. července 2008, sen. zn. 1 VSPH 94/2008, uveřejněném pod číslem 13/2009 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 13/2009“).

11. Co do dílčí pohledávky č. 5 ve výši 5.894,09 Kč a dílčích pohledávek č. 6 až 8 má dovolatel napadené rozhodnutí za rozporné se závěry obsaženými v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. prosince 2011, č. j. KSUL 77 INS XY, 2 VSPH 1395/2011-P12-12, o tom, že není vadou přihlášky, není-li zřejmé, jakým způsobem bylo vypočteno konkrétní částkou uplatněné příslušenství pohledávky.

12. Dále dovolatel s odkazem na závěry obsažené v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 3. února 2009, č. j. KSUL 70 INS XY, 1 VSPH 30/2009-P8-18 (o tom, že má-li neodstranění vad či nedoplnění

příhlášky mít za následek, že se k ní nepřihlíží a že účast věřitele v insolvenčním řízení končí, je třeba trvat na tom, aby výzva insolvenčního správce byla dostatečně určitá a prosta chybných údajů), na ustanovení § 174 odst. 2 insolvenčního zákona a na dílo Hášová, J., Moravec, T. a kol. Insolvenční zákon, 3. vydání. Praha: 2018, str. 759 a násl., poukazuje na to, že jde-li o pohledávku vykonatelnou, pak tvrzení o důvodu vzniku lze založit též na rozhodnutí, smíru nebo listině, pro kterou se pohledávka stala vykonatelnou, kdy popis skutkových okolností uvedených v přihlášce může být nahrazen odkazem na příslušné rozhodnutí.

13. Ačkoli dovolatel přihlásil dílčí pohledávku č. 5 jako vykonatelnou odkazem na upravený seznam přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j KSPH 42 INS XY, s tím, že jde o smluvní pokutu za porušení zástavní smlouvy (nezpřístupnění zástavy), a s tím, že v předchozím insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužnice byla tato pohledávka zjištěna, vyzval jej insolvenční správce k dalšímu podrobnému vyličení skutkových okolností, ač kvality vyžadované ustanovením § 174 odst. 2 již přihláška obsahovala. Totéž platí (mutatis mutandis) i pro odmítnuté dílčí pohledávky č. 6 až 8 a jejich příslušenství.

14. Odvolací soud pak ignoroval, že insolvenční soud musí při rozhodnutí o návrhu insolvenčního správce na odmítnutí přihlášky posoudit:

[1] zda přihláška pohledávky vskutku vykazovala vady, jež bránily jejímu přezkoumání,

[2] zda takový nedostatek insolvenčního správce ve výzvě věřiteli skutečně vytkl a zda tak učinil s řádným poučením o tom, jak má být doplnění provedeno, a s poučením o následku nesplnění dané lhůty,

[3] zda výzva byla věřiteli doručena a

[4] zda lhůta určená k opravě či doplnění přihlášku již vskutku marně uplynula.

15. Podle dovolatele je zjevné, že odvolací soud se nikterak nevěnoval zejména prvnímu z těchto kritérií a ve smyslu „rozhodnutí“ Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2642/2010 [jde o rozsudek ze dne 22. prosince 2010, který je (stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže) dostupný na webových stránkách Nejvyššího soudu] neposuzoval, zda přihláška pohledávek (zejména vykonatelných dílčích pohledávek č. 5 až 8) umožňuje dostatečnou individualizaci uplatněného nároku.

16. Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává z bodu 2., článku II, části první zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

17. Dovolání, které nesměřuje proti žádnému z usnesení vypočtených v § 238a o. s. ř., je přípustné podle § 237 o. s. ř., když pro daný případ neplatí žádné z omezení přípustnosti dovolání vypočtených v § 238 o. s. ř. a v posouzení dovoláním předestřené právní otázky je napadené rozhodnutí v rozporu s níže označenou judikaturou Nejvyššího soudu.

18. Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelem, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

19. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně

vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

20. Pro právní posouzení věci Nejvyšším soudem jsou rozhodující následující údaje (z listinného insolvenčního spisu a z insolvenčního rejstříku), z nichž vyšly oba soudy:

21. Usnesením ze dne 23. října 2017, č. j. KSPH 65 INS XY, insolvenční soud (mimo jiné) zjistil úpadek dlužnice, povolil jí oddlužení a insolvenčním správcem dlužnice ustanovil JUDr. B.K.

22. Věřitel č. 11 přihlásil podáním datovaným 21. listopadu 2017, doručeným insolvenčnímu soudu téhož dne, do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužnice nezajištěné pohledávky v celkové výši 2.221.844,72 Kč.

23. Podáním datovaným 14. prosince 2017, doručeným zástupci věřitele č. 11 dne 15. prosince 2017, vyzval insolvenční správce dlužnice k opravě, respektive doplnění, přihlášky, s tím, že přihlášenou pohledávku nelze pro její vady nebo neúplnost přezkoumat. Konkrétně insolvenční správce vyzval věřitele č. 11 následovně:

„K dílčí pohledávce č. 1:

- předložte notářský zápis č. j. NZ 252/2004, N 294/2004;
- předložte pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 35.100 Kč, č. j. 203 EX 34315/12;
- předložte způsob výpočtu „úroků a úroků z prodlení kapitalizovaných ke dni 28. ledna 2013“ ve výši 126.670,80 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období jsou účtovány);
- vypočtete smluvní úrok a zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které jsou účtovány, navazovalo na období, za které byly úroky již kapitalizovány, tj. ode dne 29. ledna 2013, nikoli 24. ledna 2013;
- vypočtete smluvní úrok a zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

K dílčí pohledávce č. 2:

- předložte pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 17.678,10 Kč, č. j. 185 EX 61/17;
- vypočtete zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017,

K dílčí pohledávce č. 3:

- předložte pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 7.151,10 Kč, č. j. 183 EX 809/17.

K dílčí pohledávce č. 5:

- vyličte okolnosti vzniku pohledávky; předložte výzvu zástavního věřitele ke zpřístupnění předmětu zástavy; uveďte a prokažte, kdy a jak byla výzva učiněna a doručena dlužnici; prokažte, že nedošlo ke zpřístupnění předmětu zástavy (kdy, komu, za jakých okolností);
- uveďte a prokažte, kdy došlo k prodlení dlužnice;
- předložte způsob výpočtu „zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku“ ve výši 5.894,09 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován);

- vypočtete zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

- vypočtete zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

K dílčí pohledávce č. 6:

- vyličte okolnosti vzniku pohledávky; předložte Obchodní podmínky Banky, na které je odkazováno v článku IV. odst. 1 Zástavní smlouvy k nemovitosti;

- uveďte a prokažte, kdy došlo k prodlení dlužnice;

- předložte způsob výpočtu „zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku“ ve výši 8.503,69 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován);

- vypočtete zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

- vypočtete zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

K dílčí pohledávce č. 7:

- vyličte okolnosti vzniku pohledávky; uveďte a prokažte, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila její povinnosti a které konkrétní daně, odvody a poplatky nebyly zaplacený a v jaké výši;

- uveďte a prokažte, kdy došlo k prodlení dlužnice;

- předložte způsob výpočtu „zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku“ ve výši 4.251.84 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován);

- vypočtete zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

- vypočtete zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

K dílčí pohledávce č. 8:

- vyličte okolnosti vzniku pohledávky; uveďte a prokažte, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila její povinnosti; uveďte, kdy a jaké konkrétní doklady měla dlužnice zástavnímu věřiteli předložit;

- uveďte a prokažte, kdy došlo k prodlení dlužnice;

- předložte způsob výpočtu „zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku“ ve výši 8.503,69 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován);

- vypočtete zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

- vypočtete zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.“

24. Insolvenční správce dále ve výzvě určil věřiteli patnáctidenní lhůtu k opravě, respektive doplnění, přihlášky, s tím, že má podání zaslat označenému insolvenčnímu soudu, a v rámci poučení citoval ustanovení § 174 odst. 2, § 175, § 176 a § 188 odst. 2 insolvenčního zákona.

25. Věřitel č. 11 na výzvu v určené lhůtě nereagoval.

26. Dne 25. ledna 2018 vyrozuměl insolvenční správce dlužnice věřitele č. 11 o popření pohledávky.

27. Usnesením ze dne 13. dubna 2018, č. j. KSPH 65 INS XY, insolvenční soud (mimo jiné) určil, že dlužnice je oprávněna podat návrh na povolení oddlužení, schválil zprávu o přezkumu zveřejněnou dne 19. ledna 2018 (B-3) a schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře.

28. Insolvenční soud rozsudkem ze dne 11. července 2018, č. j. 74 ICm XY, ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17. ledna 2019, č. j. 74 ICm XY, 101 VSPH XY (KSPH 65 INS XY), zamítl pro předčasnost žalobu, kterou se věřitel č. 11 domáhal vůči žalovanému insolvenčnímu správci dlužnice určení, že má za dlužnicí dílčí pohledávky č. 5 (ve výši 34.894,09 Kč) č. 6 (ve výši 69.958,60 Kč), č. 7 (ve výši 34.979,30 Kč) a č. 8 (ve výši 69.958,60 Kč).

29. Insolvenční soud rozsudkem ze dne 11. července 2018, č. j. 74 ICm XY, ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17. ledna 2019, č. j. 74 ICm XY, 101 VSPH XY (KSPH 65 INS XY), mimo jiné zamítl pro předčasnost žalobu, kterou se insolvenční správce dlužnice domáhal určení, že věřitel č. 11 coby žalovaný nemá za dlužnicí dílčí pohledávky č. 1 (ve výši 126.670,80 Kč), č. 1 (ve výši 35.100 Kč), č. 2 (ve výši 17.678,10 Kč), č. 3 (ve výši 7.151,10 Kč), č. 5 (ve výši 104.500 Kč), č. 5 (ve výši 5.894,09 Kč), č. 6 (ve výši 209.000 Kč), č. 6 (ve výši 8.503,69 Kč), č. 7 (ve výši 104.500 Kč), č. 7 (ve výši 4.251,84 Kč), č. 8 (ve výši 209.000 Kč) a č. 8 (ve výši 8.503,69 Kč).

30. V obou incidenčních sporech dospěly soudy k závěru, že byl (bez dalšího) na místě postup dle § 188 odst. 2 věty třetí insolvenčního zákona.

31. S přihlédnutím k době vydání rozhodnutí o úpadku dlužnice spojeného s povolením oddlužení (23. října 2017), k článku II. (Přechodné ustanovení) části první zákona č. [31/2019](#) Sb., kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a k článku II. (Přechodné ustanovení) zákona č. [230/2019](#) Sb., kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, je pro další úvahy Nejvyššího soudu rozhodný výklad insolvenčního zákona ve znění účinném do 31. května 2019. Jde o následující ustanovení insolvenčního zákona:

§ 173

(1) Věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku. K přihláškám, které jsou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují. Věřitelé vykonatelných pohledávek na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným

činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu kdykoli v průběhu insolvenčního řízení, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka a přihláška pohledávky byla podána v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvá.

(...)

Náležitosti přihlášky

§ 174

(1) Přihlášky pohledávek a jejich přílohy se podávají dvojmo. Stejnopis přihlášky a její přílohy doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci.

(2) Přihláška pohledávky musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat důvod vzniku a výši přihlašované pohledávky. Důvodem vzniku přihlašované pohledávky se rozumí uvedení skutečností, na nichž se pohledávka zakládá.

(...)

§ 176

Za správnost údajů uvedených v přihlášce jeho pohledávky odpovídá věřitel. Přihlášku pohledávky lze podat pouze na formuláři; náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis.

§ 185

Jestliže v průběhu insolvenčního řízení nastala skutečnost, na základě které se podle tohoto zákona k přihlášce pohledávky nebo k přihlášené pohledávce nepřihlíží, insolvenční soud odmítne přihlášku rozhodnutím, proti kterému je odvolání přípustné a které se doručuje zvláště přihlášenému věřiteli, dlužníku a insolvenčnímu správci; odvolání proti němu může podat jen přihlášený věřitel. Právní mocí takového rozhodnutí účast tohoto věřitele v insolvenčním řízení končí; o tom insolvenční soud přihlášeného věřitele uvědomí ve výroku rozhodnutí.

§ 188

Přezkoumání přihlášek insolvenčním správcem

(1) Insolvenční správce přezkoumá podané přihlášky pohledávek zejména podle přiložených dokladů a podle účetnictví dlužníka nebo jeho evidence vedené podle zvláštního právního předpisu. Dále vyzve dlužníka, aby se k přihlášeným pohledávkám vyjádřil. Je-li to třeba, provede o pohledávkách nezbytná šetření s tím, že využije součinnosti orgánů, které mu ji jsou povinny poskytnout.

(2) Nelze-li přihlášku pohledávky přezkoumat pro její vady nebo neúplnost, vyzve insolvenční správce věřitele, aby ji opravil nebo doplnil do 15 dnů, nestanoví-li lhůtu delší. Současně jej poučí,

jak je nutné opravu a doplnění provést. Přihlášky pohledávek, které nebyly včas a řádně doplněny nebo opraveny, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k rozhodnutí o tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen.

32. Judikatura soudů k vadám přihlášky pohledávky a k procesu odstraňování těchto vad je pak ustálena v následujících závěrech:

33. Lhůta k podání přihlášky pohledávky je lhůtou, k jejímuž zachování postačí, je-li přihláška posledního dne lhůty odevzdána orgánu, který má povinnost písemnost doručit insolvenčnímu soudu. Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. září 2008, sen. zn. 29 NSČR 4/2008, uveřejněné pod číslem 25/2009 Sb. rozh. obč., nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. července 2011, sen. zn. 29 NSČR 35/2009, uveřejněné pod číslem 151/2011 Sb. rozh. obč.

34. Důvodem vzniku pohledávky (§ 174 odst. 2 insolvenčního zákona) se rozumí skutečnosti, na nichž se pohledávka zakládá, tj. skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci této pohledávky, nikoli (pouhá) právní kvalifikace pohledávky. Skutkové okolnosti přitom musí být vylíčeny tak, aby v přihlášce popsany skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje (přihlašuje) věřitel svůj nárok do insolvenčního řízení, umožňoval jeho jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem). Vylíčení těchto skutečností (jež může mít - zprostředkovaně - původ i v odkazu na listinu, kterou věřitel připojí k přihlášce) slouží k vymezení předmětu přihlášky po skutkové stránce. Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. září 2017, sen. zn. 29 NSČR 107/2015, uveřejněné pod číslem 155/2018 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 155/2018“), nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 2020, sen. zn. 29 NSČR 118/2019, uveřejněné pod číslem 10/2021 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 10/2021“).

35. Postup podle § 188 insolvenčního zákona se uplatní pouze tehdy, je-li vadný sám procesní úkon, tj. přihláška pohledávky. Okolnost, že věřitel nepřipojí požadované přílohy, nemůže mít jiný následek, než že uplatněný nárok neprokáže (nesplní povinnost důkazní). Nedoplní-li věřitel ani přes výzvu insolvenčního správce zákonem požadované přílohy (kopie smluv, soudních nebo jiných rozhodnutí a dalších listin dokládajících údaje uvedené v přihlášce pohledávky), čili listinné důkazy ve smyslu § 177 uvedeného zákona, je na insolvenčním správci, zda takovou pohledávku co do pravosti nebo obsahu zpochybní a podle § 192 a násl. tohoto zákona ji popře (srov. R 13/2009, k jehož závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. též v R 155/2018, nebo i důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. ledna 2021, sen. zn. 29 ICdo 55/2019).

36. K přihlášce pohledávky, kterou nelze přezkoumat pro její vady nebo neúplnost, se ve smyslu ustanovení § 185, ve spojení s ustanovením § 188 odst. 2 insolvenčního zákona, nepřihlíží ode dne, kdy přihlašovatel pohledávky marně uplynula lhůta určená mu insolvenčním správcem v řádné výzvě k odstranění vad přihlášky. To, zda přihláška pohledávky byla doplněna po uplynutí této lhůty, ale ještě předtím, než insolvenční soud rozhodl, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží a že ji jako opožděnou odmítá, nemá na tento závěr žádného vlivu. Srov. R 37/2009. K závěrům tohoto usnesení se Nejvyšší soud dále přihlásil např. v důvodech usnesení ze dne 16. prosince 2009, sen. zn. 29 NSČR 18/2009, uveřejněného pod číslem 64/2010 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 64/2010“), dále v důvodech usnesení ze dne 21. května 2014, sen. zn. 29 NSČR 109/2013, uveřejněného pod číslem 104/2014 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 104/2014“), nebo v důvodech usnesení ze dne 24. července 2014, sen. zn. 29 ICdo 26/2014, uveřejněného pod číslem 8/2015 Sb. rozh. obč.

37. Rozhodnutí insolvenčního soudu podle § 188 odst. 2 insolvenčního zákona je ze zákona spojeno s rozhodnutím o odmítnutí přihlášky a s uvědoměním věřitele, že právní mocí rozhodnutí jeho účast v insolvenčním řízení končí (§ 185 uvedeného zákona) [R 37/2009].

38. Prostřednictvím usnesení o odmítnutí přihlášky podle § 185 insolvenčního zákona se v

insolvenčním řízení deklaruje již dříve nastalá skutečnost, s jejíž existencí spojuje insolvenční zákon ten důsledek, že se nepřihlíží k přihlášce pohledávky nebo k přihlášené pohledávce (R 64/2010).

39. V intencích závěrů, jež Nejvyšší soud shrnul v R 155/2018, pak platí, že výzva insolvenčního správce k odstranění vad přihlášky ve smyslu ustanovení § 188 odst. 2 insolvenčního zákona musí obsahovat:

[1] údaj o tom, v čem spočívá vada přihlášky nebo její neúplnost,

[2] poučení, jak je nutné provést opravu nebo doplnění přihlášky (§ 188 odst. 2 věta druhá insolvenčního zákona),

[3] určení lhůty k odstranění vad (do 15 dnů, nestanoví-li insolvenční správce lhůtu delší) [§ 188 odst. 2 věta první insolvenčního zákona], a

[4] poučení o následcích nečinnosti (§ 188 odst. 2 věta třetí insolvenčního zákona).

40. Přírozenou součástí poučení o tom, jak je nutné provést opravu nebo doplnění přihlášky, je i poučení o tom, jakým způsobem má být provedena oprava nebo doplnění přihlášky [písemně, případně též (podle povahy vady) na předepsaném formuláři (R 37/2009, R 155/2018)], a o tom, komu má být zaslána (adresována) oprava nebo doplnění přihlášky.

41. Následek spočívající v tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží pro vady (§ 185, § 188 odst. 2 insolvenčního zákona), nemůže vyvolat existence těch vad přihlášky, k jejichž odstranění insolvenční správce nebo insolvenční soud věřitele nevyzval. Takový následek pak lze uplatnit jen pro tu část přihlášené pohledávky, která je takovou vadou (nebo nedostatkem doplnění) postižena (pro tu část přihlášené pohledávky, u které přetrvávající vady přihlášky nebo přetrvávající nedostatek doplnění přihlášky brání řádnému přezkoumání); srov. R 10/2021.

42. Ve výše ustaveném skutkovém a právním rámci činí Nejvyšší soud k dovoláním předestřeným právním otázkám následující závěry:

K dílčí pohledávce č. 1 (částky 126.670,80 Kč a 35.100 Kč)

43. U dílčí pohledávky č. 1 neshledal insolvenční soud vady přihlášky ohledně uplatněné jistiny (důvodu jejího vzniku) ve výši 335.309,02 Kč a příslušenství tvořeného smluvním úrokem za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017 ve výši 227.286 Kč (součet částek 153.087 Kč, 43.186 Kč a 31.013 Kč) a zákonným úrokem z prodlení za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017 ve výši 252.895 Kč (součet částek 162.746 Kč, 52.477 Kč a 37.672 Kč), tedy v souhrnné výši 815.490,02 Kč (srov. i bod III. výroku usnesení insolvenčního soudu ze dne 24. května 2019). Odmítnutí se týkalo příslušenství specifikovaného v přihlášce jako „úroky a úroky z prodlení kapitalizované ke dni 28. ledna 2013 v částce 126.670,80 Kč, jak byly zjištěny v předchozím insolvenčním řízení“ a „náklady oprávněného v exekuci sp. zn.: 203 Ex 34315/12 v částce 35.100 Kč dle ‚púne‘ (míněno zřejmě jako zkratka pro výraz „příkaz k úhradě nákladů exekuce“). V přihlášce se i k této části příslušenství uvádí, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“.

44. K částce 35.100 Kč se pojí jen ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby předložil pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 35.100 Kč, č. j. 203 EX 34315/12 (srov. odstavec 23. výše). Odmítnutí přihlášky ohledně této částky je tak v rozporu se závěry R 13/2009, R 155/2018, rozsudku Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 55/2019 a R 21/2021, když věřitel

č. 11 potud nebyl žádán o opravu vad přihlášky, nýbrž o doložení její přílohy. Důvod vzniku příslušenství ve výši 35.100 Kč přihláška obsahuje.

45. K částce 126.670,80 Kč se pojí jen ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby předložil způsob výpočtu úroků a úroků z prodlení kapitalizovaných ke dni 28. ledna 2013 ve výši 126.670,80 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období jsou účtovány). Z toho, že přihláška pohledávky (ve spojení s upraveným seznamem přihlášených pohledávek) u částky 126.670,80 Kč (kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení za dobu do 28. ledna 2013) neobsahuje údaj o počátku doby, za kterou je tato část příslušenství požadována, vada přihlášky v této části též neplyne (pro konkretizaci požadovaného příslušenství jsou údaje v ní uvedené dostačující).

K dílčí pohledávce č. 2 (částka 17.678,10 Kč)

46. U dílčí pohledávky č. 2 neshledal insolvenční soud vady přihlášky ohledně uplatněné jistiny (důvodu jejího vzniku) ve výši 209.000 Kč a příslušenství tvořeného zákonným úrokem z prodlení za dobu od 25. května 2012 do 23. října 2017 ve výši 75.390,80 Kč, tedy v souhrnné výši 284.390,80 Kč (srov. opět i bod III. výroku usnesení insolvenčního soudu ze dne 24. května 2019). Odmítnutí se týkalo příslušenství specifikovaného v přihlášce jako „náklady oprávněného v exekuci v částce 17.678,10 Kč (...)“. V přihlášce se i k této části příslušenství uvádí, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“.

47. K částce 17.678,10 Kč se pojí jen ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby předložil pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 17.678,10 Kč, č. j. 185 EX 61/17 (srov. odstavec 23. výše). Odmítnutí přihlášky ohledně této částky je tak v rozporu se závěry R 13/2009, R 155/2018, rozsudku Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 55/2019 a R 21/2021, když věřitel č. 11 potud nebyl žádán o opravu vad přihlášky, nýbrž o doložení její přílohy. Důvod vzniku příslušenství ve výši 17.678,10 Kč přihláška obsahuje.

K dílčí pohledávce č. 3 (částka 7.151,10 Kč)

48. U dílčí pohledávky č. 3 neshledal insolvenční soud vady přihlášky (co do důvodu jejího vzniku) ohledně částky 55.820 Kč (srov. opět i bod III. výroku usnesení insolvenčního soudu ze dne 24. května 2019). Odmítnutí se týkalo příslušenství specifikovaného v přihlášce jako „náklady oprávněného v exekuci“ (označené údajem o soudním exekutorovi a o spisové značce).

49. K částce 7.151,10 Kč se pojí jen ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby předložil pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce ve výši 7.151,10 Kč, č. j. 183 EX 809/17 (srov. odstavec 23. výše). Odmítnutí přihlášky ohledně této částky je tak v rozporu se závěry R 13/2009, R 155/2018, rozsudku Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 55/2019 a R 21/2021, když věřitel č. 11 potud nebyl žádán o opravu vad přihlášky, nýbrž o doložení její přílohy. Důvod vzniku příslušenství ve výši 7.151,10 Kč přihláška obsahuje.

K dílčí pohledávce č. 5 (částky 104.500 Kč, 5.894,09 Kč a 34.894,09 Kč)

50. U dílčí pohledávky č. 5 je k částce 104.500 Kč, coby jistiny pohledávky, v přihlášce jako důvod

vzniku uvedeno: „Smluvní pokuta za porušení zástavní smlouvy - nepřístupnění předmětu zástavy.“, s tím, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“ (jako dílčí 3)“. Tamtéž se rovněž uvádí, že vykonatelnost (dle upraveného seznamu) se týká celkem částky 110.394,09 Kč (zjevně jde o součet jistiny ve výši 104.500 Kč a části přihlašovaného příslušenství ve výši 5.894,09 Kč). Částky 5.894,09 Kč a 34.979,30 Kč (nikoli částka 34.894,09 Kč, o které insolvenční soud rozhodl) jsou v přihlášce specifikovány jako příslušenství jistiny (zákonný úrok z prodlení), s tím, že částka 5.894,09 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení kapitalizovaný ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku (...) [tj. ke dni 23. ledna 2013]“ a částka 34.979,30 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení z částky 104.500 Kč za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017“.

51. S dílčí pohledávkou č. 5 se pak pojí ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby:

[1] vylíčil okolnosti vzniku pohledávky, předložil výzvu zástavního věřitele ke zpřístupnění předmětu zástavy, uvedl a prokázal, kdy a jak byla výzva učiněna a doručena dlužnici a aby prokázal, že nedošlo ke zpřístupnění předmětu zástavy (kdy, komu, za jakých okolností);

[2] uvedl a prokázal, kdy došlo k prodlení dlužnice;

[3] předložil způsob výpočtu zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku ve výši 5.894,09 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován).

[4] vypočetl zákoný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

[5] vypočetl zákoný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

52. Nejvyšší soud na tomto základě především uvádí, že jistiny (částky 104.500 Kč) se výzva týkala jen v části uvedené výše v odstavci 51. pod bodem [1]. K tomu budiž řečeno, že vyjma požadavku na vylíčení okolností vzniku pohledávky se další část onoho bodu opět týká doložení listin a „prokazování“ (prokazuje se, co je již tvrzeno); potud věřitel č. 11 opět nebyl žádán o opravu vad přihlášky a rozhodnutí obou soudů jsou opět v rozporu se závěry R 13/2009, R 155/2018, rozsudku Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 55/2019 a R 21/2021.

53. K požadavku na vylíčení okolností vzniku pohledávky Nejvyšší soud uvádí, že (jak popsáno výše v odstavci 50.) přihláška „důvod vzniku“ pohledávky obsahuje a výzva byla zjevně nedostatečná, jelikož postrádala údaj o tom, v čem spočívá vada přihlášky nebo její neúplnost ve vazbě na již uvedený důvod vzniku pohledávky (srov. opět R 155/2018 a R 10/2021). Nadto Nejvyšší soud nemá pochybnosti o tom, že (i ve spojení s připojeným upraveným seznamem přihlášených pohledávek) v přihlášce popsáný důvod vzniku pohledávky umožňoval její jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem); srov. opět R 155/2018 a R 10/2021.

54. Z toho, co bylo řečeno v předchozím odstavci, plyne, že důvodem pro odmítnutí částek 5.894,09 Kč a 34.894,09 Kč (příslušenství) nemohla být vada přihlášky ohledně uplatněné jistiny (104.500 Kč). Z toho, že přihláška pohledávky (ve spojení s upraveným seznamem přihlášených pohledávek) u částky 5.894,09 Kč (kapitalizovaný zákoný úrok z prodlení za dobu do 23. ledna 2013) neobsahuje údaj o počátku doby, za kterou je tato část příslušenství požadována, vada přihlášky v této části též neplyne (pro konkretizaci požadovaného příslušenství jsou údaje v ní uvedené dostačující).

55. Ve vztahu k částce 34.894,09 Kč, již se výzva týkala (mohla týkat) jen v části uvedené výše v odstavci 51. pod body [4] a [5], to, že věřitel č. 11 v přihlášce kapitalizoval u této části příslušenství

zákonný úrok z prodlení k jiným datům, než si insolvenční správce představuje, vadu přihlášky v této části nezpůsobuje (může jít o důvod popření části příslušenství).

K dílčí pohledávce č. 6 (částky 209.000 Kč, 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč)

56. U dílčí pohledávky č. 6 je k částce 209.000 Kč, coby jistiny pohledávky, v přihlášce jako důvod vzniku uvedeno: „Smluvní pokuta za porušení zástavní smlouvy – nepojištění předmětu zástavy.“, s tím, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“ (jako dílčí 4)“. Tamtéž se rovněž uvádí, že vykonatelnost (dle upraveného seznamu) se týká celkem částky 217.503,69 Kč (zjevně jde o součet jistiny ve výši 209.000 Kč a části přihlašovaného příslušenství ve výši 8.503,69 Kč). Částky 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč jsou v přihlášce specifikovány jako příslušenství jistiny (zákonný úrok z prodlení), s tím, že částka 8.503,69 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení kapitalizovaný ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku (...) [tj. ke dni 23. ledna 2013]“ a částka 69.958,60 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení z částky 209.000 Kč za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017“.

57. S dílčí pohledávkou č. 6 se pak pojí ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby:

[1] vyličil okolnosti vzniku pohledávky a předložil Obchodní podmínky banky, na které je odkazováno v článku IV. odst. 1 zástavní smlouvy;

[2] uvedl a prokázal, kdy došlo k prodlení dlužnice;

[3] předložil způsob výpočtu zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku ve výši 8.503,69 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován).

[4] vypočetl zákoný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

[5] vypočetl zákoný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

58. Nejvyšší soud na tomto základě především uvádí, že jistiny (částky 209.000 Kč) se výzva týkala jen v části uvedené výše v odstavci 57. pod bodem [1]. K tomu budiž řečeno, že vyjma požadavku na vyličení okolností vzniku pohledávky se další část onoho bodu opět týká doložení listiny (obchodních podmínek); potud věřitel č. 11 opět nebyl žádán o opravu vad přihlášky a rozhodnutí obou soudů jsou opět v rozporu se závěry R 13/2009, R 155/2018, rozsudku Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 55/2019 a R 21/2021.

59. K požadavku na vyličení okolností vzniku pohledávky Nejvyšší soud uvádí, že (jak popsáno výše v odstavci 56.) přihláška „důvod vzniku“ pohledávky obsahuje a výzva byla zjevně nedostatečná, jelikož postrádala údaj o tom, v čem spočívá vada přihlášky nebo její neúplnost ve vazbě na již uvedený důvod vzniku pohledávky (srov. opět R 155/2018 a R 10/2021). Nadto Nejvyšší soud nemá pochybnosti o tom, že (i ve spojení s připojeným upraveným seznamem přihlášených pohledávek) v přihlášce popsáný důvod vzniku pohledávky umožňoval její jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem); srov. opět R 155/2018 a R 10/2021.

60. Z toho, co bylo řečeno v předchozím odstavci, plyne, že důvodem pro odmítnutí částek 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč (příslušenství) nemohla být vada přihlášky ohledně uplatnění jistiny (209.000 Kč). Z toho, že přihláška pohledávky (ve spojení s upraveným seznamem přihlášených pohledávek) u

částky 8.503,69 Kč (kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení za dobu do 23. ledna 2013) neobsahuje údaj o počátku doby, za kterou je tato část příslušenství požadována, vada přihlášky v této části též neplyne (pro konkretizaci požadovaného příslušenství jsou údaje v ní uvedené dostačující).

61. Ve vztahu k částce 69.958,60 Kč, jíž se výzva týkala (mohla týkat) jen v části uvedené výše v odstavci 57. pod body [4] a [5], to, že věřitel č. 11 v přihlášce kapitalizoval u této části příslušenství zákonný úrok z prodlení k jiným datům, než si insolvenční správce představuje, vada přihlášky v této části nezpůsobuje (může jít o důvod popření části příslušenství).

K dílčí pohledávce č. 7 (částky 104.500 Kč, 4.251,84 Kč a 34.979,30 Kč)

62. U dílčí pohledávky č. 7 je k částce 104.500 Kč, coby jistiny pohledávky, v přihlášce jako důvod vzniku uvedeno: „Smluvní pokuta za porušení povinnosti dle zástavní smlouvy – neplacení daní, odvodů a poplatků týkajících se předmětu zástavy nebo osoby dlužnice.“, s tím, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“ (jako dílčí č. 5)“. Tamtéž se rovněž uvádí, že vykonatelnost (dle upraveného seznamu) se týká celkem částky 108.751,84 Kč (zjevně jde o součet jistiny ve výši 104.500 Kč a části přihlašovaného příslušenství ve výši 4.251,84 Kč). Částky 4.251,84 Kč a 34.979,30 Kč jsou v přihlášce specifikovány jako příslušenství jistiny (zákonný úrok z prodlení), s tím, že částka 4.251,84 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení kapitalizovaný ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku (...) [tj. ke dni 23. ledna 2013]“ a částka 34.979,30 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení z částky 104.500 Kč za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017“.

63. S dílčí pohledávkou č. 7 se pak pojí ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby:

[1] vylicil okolnosti vzniku pohledávky, a uvedl a prokázal, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti a které konkrétní daně, odvody a poplatky nebyly zaplacené a v jaké výši;

[2] uvedl a prokázal, kdy došlo k prodlení dlužnice;

[3] předložil způsob výpočtu zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku ve výši 4.251,84 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován).

[4] vypočetl zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

[5] vypočetl zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

64. Nejvyšší soud na tomto základě především uvádí, že jistiny (částky 104.500 Kč) se výzva týkala jen v části uvedené výše v odstavci 63. pod bodem [1]. K tomu budiž řečeno, že v té části, ve které jej insolvenční správce vyzývá, aby „prokázal“, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti a které konkrétní daně, odvody a poplatky nebyly zaplacené a v jaké výši, věřitel č. 11 opět nebyl žádán o „opravu vad přihlášky“ (prokazuje se, co je již tvrzeno).

65. K požadavku na vylicení okolností vzniku pohledávky a uvedení, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti a které konkrétní daně, odvody a poplatky nebyly zaplacené a v jaké výši, Nejvyšší soud uvádí, že (jak popsáno výše v odstavci 62.) přihláška „důvod vzniku“ pohledávky obsahuje, přičemž Nejvyšší soud nemá pochybnosti o tom, že (i ve spojení s připojeným upraveným seznamem přihlášených pohledávek) v přihlášce popsany důvod vzniku pohledávky umožňoval její

jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem); srov. opět R 155/2018 a R 10/2021.

66. Z toho, co bylo řečeno v předchozím odstavci, plyne, že důvodem pro odmítnutí částek 4.251,84 Kč a 34.979,30 Kč (příslušenství) nemohla být vada přihlášky ohledně uplatněné jistiny (104.500 Kč). Z toho, že přihláška pohledávky (ve spojení s upraveným seznamem přihlášených pohledávek) u částky 4.251,84 Kč (kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení za dobu do 23. ledna 2013) neobsahuje údaj o počátku doby, za kterou je tato část příslušenství požadována, vada přihlášky v této části též neplyne (pro konkretizaci požadovaného příslušenství jsou údaje v ní uvedené dostačující).

67. Ve vztahu k částce 34.979,30 Kč, jíž se výzva týkala (mohla týkat) jen v části uvedené výše v odstavci 63. pod body [4] a [5], to, že věřitel č. 11 v přihlášce kapitalizoval u této části příslušenství zákonný úrok z prodlení k jiným datům, než si insolvenční správce představuje, vadu přihlášky v této části nezpůsobuje (může jít o důvod popření části příslušenství).

K dílčí pohledávce č. 8 (částky 209.000 Kč, 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč)

68. U dílčí pohledávky č. 8 je k částce 209.000 Kč, coby jistiny pohledávky, v přihlášce jako důvod vzniku uvedeno: „Smluvní pokuta za porušení povinností dle zástavní smlouvy - nepředložení dokladů k provedení aktualizovaného odhadu obvyklé ceny předmětu zástavy.“, s tím, že: „Pohledávka je dále vykonatelná dle upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 9. března 2017, č. j.: KSPH 42 INS XY“ (jako dílčí č. 6)“. Tamtéž se rovněž uvádí, že vykonatelnost (dle upraveného seznamu) se týká celkem částky 217.503,69 Kč (zjevně jde o součet jistiny ve výši 209.000 Kč a části přihlašovaného příslušenství ve výši 8.503,69 Kč). Částky 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč jsou v přihlášce specifikovány jako příslušenství jistiny (zákonný úrok z prodlení), s tím, že částka 8.503,69 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení kapitalizovaný ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku (...) [tj. ke dni 23. ledna 2013]“ a částka 69.958,60 Kč představuje: „zákonný úrok z prodlení z částky 209.000 Kč za dobu od 24. ledna 2013 do 23. října 2017“.

69. S dílčí pohledávkou č. 8 se pak pojí ta část výzvy insolvenčního správce, kterou je věřitel č. 11 žádán, aby:

[1] vylíčil okolnosti vzniku pohledávky, a uvedl a prokázal, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti a kdy a jaké konkrétní doklady měla dlužnice předložit zástavnímu věřiteli;

[2] uvedl a prokázal, kdy došlo k prodlení dlužnice;

[3] předložil způsob výpočtu zákonného úroku z prodlení kapitalizovaného ke dni rozhodnutí o předchozím úpadku ve výši 8.503,69 Kč (z jaké částky, v jaké výši a za jaké období je účtován).

[4] vypočetl zákonný úrok z prodlení tak, aby období, za které je účtován, navazovalo na období, za které byl úrok již kapitalizován;

[5] vypočetl zákonný úrok z prodlení ke dni předcházejícímu dni, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, tj. ke dni 22. října 2017.

70. Nejvyšší soud na tomto základě především uvádí, že jistiny (částky 209.000 Kč) se výzva týkala jen v části uvedené výše v odstavci 69. pod bodem [1]. K tomu budiž řečeno, že v té části, ve které jej insolvenční správce vyzývá, aby „prokázal“, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti, věřitel č. 11 opět nebyl žádán o „opravu vad přihlášky“ (prokazuje se, co je již tvrzeno).

71. K požadavku na vyličení okolností vzniku pohledávky a uvedení, kdy a jak konkrétně dlužnice porušila své povinnosti a kdy a jaké konkrétní doklady měla dlužnice předložit zástavnímu věřiteli, Nejvyšší soud uvádí, že (jak popsáno výše v odstavci 68.) přihláška „důvod vzniku“ pohledávky obsahuje, přičemž Nejvyšší soud nemá pochybnosti o tom, že (i ve spojení s připojeným upraveným seznamem přihlášených pohledávek) v přihlášce popsany důvod vzniku pohledávky, umožňoval její jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem); srov. opět R 155/2018 a R 10/2021.

72. Z toho, co bylo řečeno v předchozím odstavci, plyne, že důvodem pro odmítnutí částek 8.503,69 Kč a 69.958,60 Kč (příslušenství) nemohla být vada přihlášky ohledně uplatněné jistiny (209.000 Kč). Z toho, že přihláška pohledávky (ve spojení s upraveným seznamem přihlášených pohledávek) u částky 8.503,69 Kč (kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení za dobu do 23. ledna 2013) neobsahuje údaj o počátku doby, za kterou je tato část příslušenství požadována, vada přihlášky v této části též neplyne (pro konkretizaci požadovaného příslušenství jsou údaje v ní uvedené dostačující).

73. Ve vztahu k částce 69.958,60 Kč, již se výzva týkala (mohla týkat) jen v části uvedené výše v odstavci 69. pod body [4] a [5], to, že věřitel č. 11 v přihlášce kapitalizoval u této části příslušenství zákonný úrok z prodlení k jiným datům, než si insolvenční správce představuje, vadu přihlášky v této části nezpůsobuje (může jít o důvod popření části příslušenství).

74. Nejvyšší soud tedy uzavírá, že dovolání je ve všech svých částech opodstatněné, když soudy nižších stupňů se při posouzení důvodu odmítnutí části přihlášených pohledávek neřídily ustálenou judikaturou a zčásti ani nerozpoznaly, že výzva se netýká vad přihlášky, nýbrž požadavku na doložení příloh (listin).

75. Odvolací soud tedy rozhodl nesprávně, přičemž dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), napadené rozhodnutí změnil v tom duchu, že přihláška pohledávky věřitele č. 11 se v rozsahu dílčích pohledávek v souhrnné výši 1.050.543,80 Kč neodmítá (§ 243d odst. 1 písm. b/ o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)